

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

hoste[m] suu[m] curauit. Articulus XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Pax vera in solo Deo querenda. Ioan. 6.

formem cum ipsius voluntate. Idcirco vigilandū est semper, rēratio semper expectanda, semper pugnandum contra peccata, semper toleranda aduerſa: quia etiā vna recedit tentatio, immediatē sequitur alia. Aliam pacē non habemus, nisi in Deo: quia sicut ante dixi, imo ego non dixi, sed nūciaui, quod Christus dixit discipulis in cenā: in mūdo praesuram habebitis, sed pacem habeatis in me. Si pax esset non sentire aduerſa, nullas pati contumelias, iniurias, &c. tunc nullus sanctorum, nec Christus pacem habuisset. Sed nō est ira. Quomodo est tunc? Sicut iam dixi, vt pacem habeamus cum Deo, & in Deo in corde nostro, in voluntate nostra, & foris patienter sustineamus aduerſa & non solum foris, sed etiam intus timores, tentationes, pugnas, quibus repugnandum est.

IESVS OSCULO TRADITUS EST. Articulus XV.

Matth. 26. Marci 14. Lucæ 22. Osculo Iesum solitum recipere discipulos re. deunt.

CVM Iesus inimicis suis, vt praedixi, licentiam se capiendi dedisset, *Das confestim accedens ad Iesum dixit: Aue Rabbi. Et osculatus est eum.* Dominus Iesus pro consuetudine habuit venientes ad se discipulos dum abſuerant osculo recipere. Ceterum videte hunc nequam quanta infidelitate obcaecatus fuerat, quo credidit Dominum latere suam nequitiam. Veniebat enim cum armatis, & praecedens ad Dominum, osculabatur eum: exhibens falsum signum pacis & charitatis, quam si ipse nihil mali haberet in corde, nec pertinere ad turbam armatam, sed casualiter sic ante hortum conuenissent, & hac simulatione putabat se illudere Domino, & accipere illum, vt non posset dolum eius & malitiam aduertere. Oh quare non meminit, quoties Dominus Iesus cogitationes cordiū Iudaeis, Scribis & Pharisaeis manifestauit: quod ipse est inspector cordium, & nihil potest illi esse occultum. Dominus Iesus humiliter inclinauit se ad eum, & dulciter dedit osculū, & benigniter affatus est eum, dicens: *Amice ad quid venisti Iuda osculum hominis tradis?* Non putes peccatū tuum me latere. Ego noui quare venisti, ego scio quid est in corde tuo. Si adhuc poenitere volueris fili me, recipiam te ad poenitentiam, & peccati tui non recordabor, & lauabo te sanguine meo, quem tu vendidisti.

Matth. 9. Marci 7. Lucæ 3. 6. 11.

Matth. 26. Lucæ 22.

Charitate quanta Christus vsus est erga Iudam proditorem.

Inimicos diligendi exemplum per magistricum in Christo.

Charissimi filij, audita tanta mansuetudine pijsissimi Iesu, magni Domini, creatoris mundi super nequissimo traditore, quis non emolliatur in corde suo erga suum (si quem habet) inimicū. Quis non recipiet hic documentum? quis non videt exemplū, quomodo oporteat iniurias obliuisci, offensam dimittere, & inimicum suum magis velle lenitate & charitatis officio placare, quam se mali retributione, vel verborū asperitate vindicare? Habemus hic bonum exemplum dilectionis inimicorum. Cogitate quid nos faceremus, si proditorem nostrum haberemus ante nos in ipso actu & exitu proditionis suae, & potestatem haberemus in illum sicut Christus. Quid faceremus? In frustra vtique decerneremus. Et quid Christus fecit, iam audistis. Osculatus est eum, & dulciter eum allocutus est.

IESVS HOSTEM SUUM CVRAUIT. Articulus XVI.

Domi

Domino Iesu per osculum tradito, videntes hi qui circa ipsum erant, quod factum erat, quod vellent irruere in Iesum, interrogauerunt Iesum, dicentes, Domine si percussimus gladio? Petrus zelo accensus, non potuit expectare responsum: sed eduxit gladium, & percussit pontificis servum, cui nomen erat Malchus, & maiori furore ingressus ad apprehendendum Iesum: & amputavit auriculam eius dexteram. Sed & Dominus Iesus increpauit Petrum, & mandauit ut gladium reduceret in vaginam, quia qui gladium accipit: cui non est commissus, sed sua autoritate accipit vel vitur, dignus est ut gladio pereat. Calicem (inquit) quem dedit mihi Pater, non vis ut bibam illum? An putas, quod non possum rogare Patrem meum, & exhibebit mihi plusquam duodecim legiones Angelorum? Non ergo opus haberem duodecim Apostolis, si vellem pugnare, aut me defendere. Legio continet sex milia, sexcenta sexaginta sex. Et cum stragisset auriculam eius, scilicet Malchi, sanauit eam. Iste Malchus crudeliorum & minatiorem se ostenderit contra Iesum, sed Dominus Iesus pro malo (ut consueuerat) retribuit bonum. Et quid mirum? De fonte aliud non fluit, nisi quo plenus est. Et ipse Christus fons est, & origo totius bonitatis, nec aliud fluit nisi pietas, charitas, misericordia, benignitas &c. Ipse seruauit quod ante docuit, scilicet: Benefacite his qui oderunt vos. Et Apostolus eius Paulus. Noli (inquit) vincere a malo, sed vince in bono malo. Item: Si quis tibi iniuriam tuam, ab illam: Si fecit, potum da illi. Hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput eius. Hec facimus & nos, quia hec est doctrina quam habemus ex hoc articulo.

Lucas 22
Matth. 23
Marc. 14
Ioan. 11

Malchi crudelitas in Iesum quantafuerit.

Manuetudinem Christi imitandam erga hostes nostros. Matth. 5. Rom. 12.

IESVS VOLENS CAPTVS EST.
Articulus XVII.

In illa hora (ut dicit Euangelista) dixit Iesus ad turbam & ad magistratus, & seniores populi & ad principes sacerdotum, quamuis isti non venerant in propria persona, tamen Euangelista sic refert, ut ostendat illorum voluntate & iussu hoc gestum esse: quia seruos suos miserant. Ad quos dicit Iesus, Tanquam ad latronem exiit cum gladio & fistibus comprehendere, cum quod inde fuerim vobiscum in templo, & non extendi manum in me. Quasi dicat: Ergo nec modo possidetis. Sed hec est herba vestra vobis concessa, & potestas tenebrarum, id est, diaboli, qui vos concitat & instigat. Tunc cohors & tribunus qui eis praeerat, manu iniecerunt in Iesum & tenuerunt eum. O quam duri filices, qui videntes tantam Domini potentiam in sui prostratione non sunt animo moti: videntes tantam charitatem & beneficentiam in curatione Malchi, non sunt edificati: audientes tantam benignitatem in ipsius allocutione, non sunt emoliti, sed peiores effecti, sic omnibus impijs, quanto magis condescenditur, quantoque plus indulgetur, tanto amplius indurantur. Cogitate nunc quomodo in ipsum irruunt. Nullus est qui non velit aliquam singularem contumeliam facere, Nullus est, qui nolit se de prostratione sui, in ipso vindicare. Omnes clamant, omnes faciunt. Alius trahit supra, alius infra, alius percutit, alius trudit, alius illudit, alius maledicit: & miserabiliter atque crudeliter tractant Dominum, veluti agnum mansuetissimum, cui euellitur lana. Ex captiuitate Christi, monemur captiuare nos in obsequium eius, si volumus esse grati. Captiuemus ergo omnes sensus nostros id est, refrenemus eos ab illicitis. Captiuemus oculos, ne videamus

Lucas 22
Matth. 23
Marc. 14
Lucas 22
Ioan. 8

Captio Iesu quam fuerit crudelissima.

Captiuare vias debemus sensus nostros. Oculos.

VI
21

